

2 Temmuz 1993

Sayın,

Sayın,

Sayın,

EĞİTİM-İŞ' in II. Olağan Genel Kurul Toplantısını açıyorum.

II. Olağan Genel Kurulumuz, I. sinden onbeş buçuk ay sonra toplanıyor. Bundan sonraki Olağan Genel Kurullarımız, Tüzüğümüz gereği iki yılda bir, Haziran- Eylül dönemlerinde toplanacak.

İlk "kez konuğumuz olanlara EĞİTİM- İŞ' i kısaca tanıtmak istiyorum.

EĞİTİM-İŞ, 28 Mayıs 1990' da kuruldu.

EĞİTİM-İŞ, 1971' de memur sendi-

kacılığının yasaklanmasından sonra kurulan ilk memur sendikasıdır.

EĞİTİM-İŞ' in bugün il ve ilçelerde yaklaşık 400 şube ve temsilciliği, yurt düzeyinde yaklaşık 50.000 üyesi vardır.

EĞİTİM-İŞ, işkolumuzda memur olarak çalışan herkesi, hiçbir ayırım gözetmeden üyeliğe kabul eder.

İş kolumuzda EĞİTİM-İŞ'ten başka 6 sendika daha bulunuyor.

Neler Değişti?...

I. Olağan Genel Kurulumuzdan bu yana gözlenen, özel de EĞİTİM- İŞ'de, genelde memur sendikacılığında olumlu olumsuz gelişmelere kısaca değinmek istiyorum.

Onbeş buçuk ay içerisinde Sendikamızın üye sayısı iki katını aştı. Şu anda 62 ilde örgütümüz bulunuyor. Tahmin edeceğiniz gibi, yaşam hakkının bile tehlikede olduğu Doğu ve Güneydoğu illerinde örgütlenme

düzeyimiz düşüktür.

Bu süre içerisinde Sendikamız, sendikal kültüre önemli katkılar yapmıştır. Bunu düzenli sendikal eğitimle, yayınlarla, toplantı ve tartışmalarla başarmıştır.

Bu dönemde Sendikamız daha da kurumlaşmış, üyelerinin yetişkinlik düzeyi ile memur sendikacılığının önemli bir ilgi merkezi durumuna gelmiş, işkolunda sendikal birliğin güdüleyicisi olmuştur.

Bu süre içerisinde Sendikamız giriştiği hukuk mücadelesinden zafer kazanarak çıkmıştır. Bu süre içerisinde onaylanan, çalışma yaşamı ile ilgili altı İLO sözleşmesinin TBMM' den geçmesinde, Sendikamız demokratik bir baskı unsuru görevi yapmıştır. Sendikamız aleyhine açılan ya da Sendikamızın açtığı davalardan sonuçlananların hemen hemen tamamı kazanılmıştır. Yasaya aykırı, yasakçı İşçileri Bakanlığı Genelgesi, açtığımız dava üzerine Danıştay' da iptal edilerek

bir demokrasi ayıbı silinmiştir.

Yönetenlerimizin Tutumu

Üzülerek belirteyim ki, bu dönem yönetenlerimizin tutumu açısından pek parlak değildir.

ILO Sözleşmelerinin onaylanması demokratikleşme açısından kuşkusuz çok önemli bir gelişmedir. Bu konudaki gayretlerinden dolayı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Sayın Mehmet Moğultay' a teşekkür ediyoruz.

Ancak, Türkiye'de hakların yerleşmesi için ne Anayasa, ne yasa ne de sözleşmeler yeterli. Ülkemizde öncelikle insan haklarına saygı inancının ve bilincinin kökleşmesi gerekiyor. Özellikle de yöneticilerde ve öğretmenlerde yer etmesi gerekiyor. Ne yazık ki, bu konuda başarılı değiliz.

I. Olağan Genel Kurulumuz mahkeme kararı ile toplandı. Buna karşın Ankara Valisi bir yazı ile genel kurulu yasal saymayacağını bildirdi. O genel kuruldan bir süre önce görüştüğümüz Sayın TBMM Başkanı, Sayın Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı, Sayın Milli Eğitim Bakanı sözleşmişcesine "**gelecek yıl bunlar olmayacak!**" demişlerdi. Ne yazık ki, öyle olmadı.

Taşra genel kurullarımızın toplandığı 23 Mart-30 Mayıs 1993 tarihleri arasında, yaklaşık 100 valilik ve kaymakamlık, Sendikamızın yasal olmadığını bildirerek, genel kurulumuzu engellemek istediler. Bunların hiç birisi onaylanan sözleşmeleri dayanak olmadılar. Biz de bu yazıları yasal saymayıp, genel kurullarımızı topladık, bugün de sizlerle beraberiz. Umarız Başbakan Vekili Sayın Erdal İnönü'nün imzasıyla yayımlanan Başbakanlık genelgesi yöneticiler için uyarıcı olur.

Temmuz Sancısı

Sürekli geçim sıkıntısı çekiyoruz ama, her Ocak ve Temmuz ayında huzurumuz tünden alt üst oluyor. Bu aylarda toplu görüşme talebimiz gerçekleşmiyor, yeterli maaş ve sosyal haklar elde edemiyoruz; buna karşılık üst üste zamlar geliyor. Bu yıl Başbakan ve Hükümet değişikliği sorunlarımıza tuz biber oldu; fiatlar ve enflasyon alabildiğine fırladı.

Şimdi Hükümetten talebimiz, maaşlar, sözleşmeler, 657 sayılı yasanın 226-231. maddeleri uyarınca memur sendikaları ile görüşülerek ayarlanmalı ve yeterli hale getirilmelidir. Ders ücretleri ve bazı sosyal hakların düzenlenmesi konusunda da Sayın Milli Eğitim Bakanından çağrı bekliyoruz.

İLK SAN: Bir Onur Meselesi...

1943 yılında, sosyal haklardan yoksun ilkokul öğretmenlerini, bulaşıcı

hastalıklardan korumak ve kendi aralarında dayanışmalarına yardımcı olmak amacıyla kurulan İLKSAN, zamanla öğretmenlerin yönetiminden ve hizmetinden çıkarılıp, arpalık yapıldı. İLKSAN 1985 yılında yapılan bir yasa değişikliği ile bugünkü yöneticilerine ikram edildi. Delege seçimleri vetolarla engellenerek, göstermelik bir seçimle bugünkü yönetimin sürekli işbaşında kalması sağlandı. 1990' dan beri İLKSAN öğretmenlerden aldığı paraları savuran bir yer, bir para tuzakı oldu.

Haklarında Savcılığa "ağır suç" nedeniyle suç duyurusu yapılan İLKSAN yöneticileri, eski bakan Köksal Toptan tarafından bulunan ilginç bir formülle istifa ederek iş başında kalmayı başardılar. Bu ekip, 10 Temmuz da yapılacak bir seçimle kendi kendini aklayıp işbaşında kalacak.

Şimdi tüm dikkatler Bakan Sayın Nahit Mentеше'ye çevrilmiştir. Sayın Bakan bu sorunu çözmelidir. Sendikamız yardıma hazırdır. Önerimiz, bu

yöneticilerin derhal görevden uzaklaştırılması, İLKSAN yönetiminin serbest seçimle oluşturulmasıdır. İLKSAN artık bir onur meselesi olmuştur.

Cinayetler Durdurulmalı

Son bir yılda Doğu ve Güneydoğu' da öldürülen öğretmen sayısı 60' ın üzerindedir. Bu süre içerisinde sadece Diyarbakır' da 14 öğretmen öldürüldü, 9'u da ağır yaralandı. Son olarak korumasız iki bayan arkadaşımız (Elif Livan ve Nuriye Ak) cinayette can verdi. Saldırıya uğrayanların sayısı Bakanlığımızca ve Olağanüstü Hal Valiliğince bize bildirilemedi.

Bilgisinden başka silahı olmayan öğretmenlerin öldürülmesinin hiç bir haklı gerekçesi olamaz. Terör nereden ve kimden gelirse gelsin insanlık dışıdır. Arkadaşlarımız bu insanlık dışı saldırılardan korunmalıdır. Korunamıyorsa, görev yerleri istedikleri biçimde değiştirilmelidir.

Önümüzdeki Görevler

Önümüzdeki dönemde Sendika ve üyeler olarak bize düşen önemli görevler de var. Bu görevlerimizin ana temaları; örgütlenme, sendikal birlik, katılım ve eğitime katkıdır.

Bu dönemde yapacağımız planlı ve hummalı bir çalışma ile üye sayımız katlanmalı, nicel ve nitel gücümüzü artırmalıyız. Toplu pazarlık gücü olmamızın, güçlü ve kalıcı sendikal birliğin temelinde nicel büyüme yatmaktadır.

Yine bu dönemde, yapaylıktan kurtarılmış bir sendikal birliğin olanakları aranmalıdır. İşkolumuzda, sendika anlayışımızda ortaklık olan sendikalarla birlik, birliğin sadece bir boyutudur. Asıl sorun, sendikasız eğitim çalışanlarını sendikaya getirmektir. Genel Kurulun bu doğrultuda karar alacağını umuyorum.

Sendikalar yasal ve yönetsel

düzenleme bekleyerek değil, sendikacılık yaparak sendikalaşırlar!... Bunun yolu da katılımdan geçer. Katılım, hem bir hak, hem bir yükümlülüktür. Bu hakkı kullanabilmek için, görev ve sorumluluk yüklenmeye hazır olmalıyız. Okullardan başlayarak, Bakanlık Merkez Örgütüne kadar, her aşamada eğitimin planlanmasına, programlanmasına, yürütülmesine ve denetlenmesine katılmalıyız. Kolayca görev üstleneceğimiz kurul ve komisyonlar vardır. Ancak katılım için, onun gerektirdiği bilgi, donanım ve projelere sahip olmalıyız.

Eğitime sahip çıkmalıyız. Eğitime sahip çıkmak, çocuklara ve gençlere sahip çıkmak demektir. Ülke nüfusunun yarısı 20 yaşın altındadır. Dolayısıyla 30 milyon çocuk ve gencin eğitim hakkının gerçekleşeceği örgün eğitim kurumlarına ve öğretmene gereksinme vardır. 0-17 yaş arasında bulunan 25 milyon çocuğun ancak yüzde 40'ı eğitim kurumlarındadır. 0-6 yaş

arasındaki 10.5 milyon çocuktan 135 bini, ilk ve ortaöğretim çağındaki 2.2 milyon özürlü çocuktan 25 bini eğitim kurumlarına kavuşabilmiştir.

Sadece bu olanaklara kavuşmak da yeterli değildir. Eğitim, ancak **insan kişilğini geliştirecek çağdaş içeriğe ve teknolojiye sahipse bir haktır.** Eğitimin çağdaşlaştırılması, demokratik bir iklime kavuşturulması, insan hakları eğitimi konusunda sendikamıza ve birey olarak her birimize önemli görevler düşmektedir.

Bakanlık da bu süre içerisinde eğitimi, kaynak ve içerik yönünden yeterli hale getirici önlemleri almalıdır.

Beklentilerimiz..

• Önümüzdeki dönemde Hükümetten de beklentilerimiz var. Bunlar özetle:

•Yöneticilerin sendikalara ve sendikal etkinliklere saygılı olması,

- Sendika hakkını güvenceye alacak yasal düzenleme;
- Toplu pazarlık yolunun açılması,
- Yönetimde, sendikalara danışma ve katılım geleneğinin oluşturulması,
- Sendika ödentilerinin kaynaktan kesilmesinin sağlanması,
- Tam ve yarı profesyonellik hakkının tanınması,
- Sendika yöneticilerine gerekli kolaylığın ve çalışma ortamının sağlanması,
- Sendikal etkinlikler için işverenin yerlerinden yararlanılması.

III. Olağan genel Kurulda nicel ve nitel yönden daha da güçlenmiş, bütünleşmiş olarak buluşmak dileğiyle...

